

REVISTA DE L'ASSOCIACIÓ CULTURAL

FENT CARRERANY

PREMSA FORANA

MARIA DE LA SALUT
ASSOCIACIÓ DE PREMSA FORANA
DE MALLORCA

Número 96

JULIOL

Any 1994

Escolars de l'any 1931, dins el pati de la recent estrenada escola de Baix. El mestre, Don Enriquer Llàcer.

* XERRADETA AMB L'AMO EN TONI NEGRE CARBONELL

* COMENCEN LES ACTIVITATS D'ESTIU, ORGANITZADES PER L'AJUNTAMENT

* FENT CARRERANY, AL CANAL 37

* L'ASSOCIACIÓ PREPARA LES TREMPONADES D'ESTIU I L'EDICIÓ DEL NÚMERO 100

* ACABA, AMB POLÈMICA, EL "X PLA DE MALLORCA-GRAN PREMI LA CAIXA" DE CICLISME

Sumari

Editorial i sumari	2
Ses Trempnades de Fent Carrerany	3
Fent Carrerany al Canal 37	3
IV Jornades Culturals-Esportives	4
Unes eleccions amb regust	5
Eleccions al Parlament Europeu	6
Mancomunitat del Pla de Mallorca	6
Diccionari particular	7
Sa Xerradeta amb Antoni Negre Carbonell	8
Bullit de Notícies	12
Demografia. Telèfons	14
El temps. Temps passat	15
Poemes i gloses	16
Gent Gran en marxa	17
Noves adquisicions de la biblioteca municipal	18
El regne de la por: la mort	18
Festa de fi de curs a l'escola	19
Aclariments de n'Antoni Mulet	20
Carrerany Esportiu: Futbol sala	21
Carrerany Esportiu: Ciclisme	22
100 números de Fent Carrerany	24

Fotografies:

Magí Ferriol Bauzá
Arxiu Personal d'Antoni Negre Carbonell (Mestre Pere des Retratos)

EDITORIAL

I què vos sembla si aquesta vegada ens prenguessim l'Editorial amb una bona dosi de bon humor?

Fa molta, molta calor... i el dia no està per segons quines feines. Així que aquí teniu aquest homenet que ens porta l'ensaïmada, imaginau que a les mans hi du un bon gelat d'ametlla... i a disfrutar l'estiu, que són dos dies...

FENT 100 CARRERANYS

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzá
Pere Fons Pascual
Joan Gelabert Mas
Margalida Mas Vicens
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Antoni Mulet Campins, Miquel Oliver Roig, Club Ciclista de Maria de la Salut, Tomeu Grau, Antoni Seguí Barroso.

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY,
Sant Miquel, 11 07519 Maria de la Salut

IMPRIMEIX: Apostol y Civilizador.
Petra.

La redacció de Fent Carrerany no es fa responsable de les opinions dels qui hi escriuen

Nº DEPÓSIT LEGAL: PM-457/1986

ELS TREMPONS DE FENT CARRERANY

A l'estiu, res millor que un bon trempó; alimenta, refresca, no engreixa i convida a la conversa reposada i sense presses.

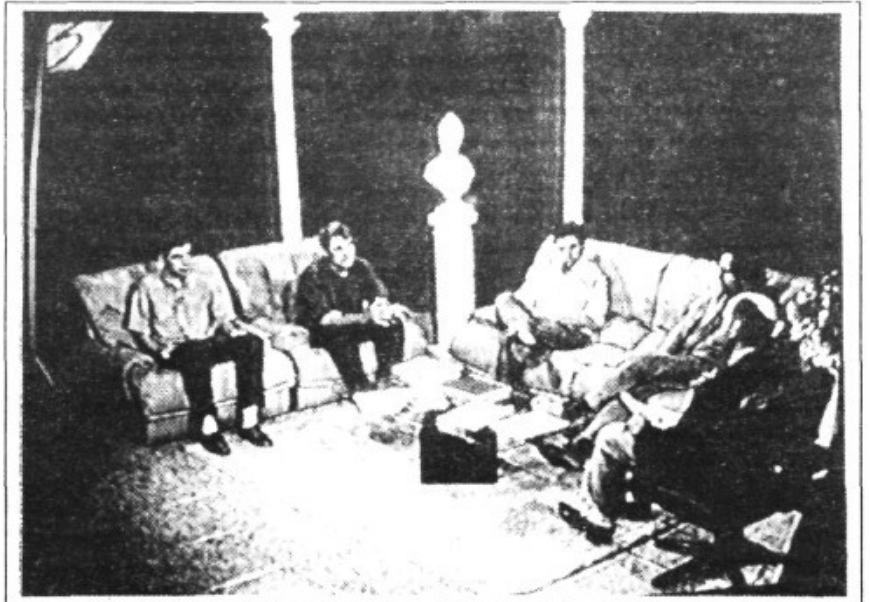
I al pati de l'Hostal de Ca'n Rotger, a la Plaça de Dalt, segur que els vespres hi passa un bon airet.

Per què deim tot això? Perquè tenim la intenció d'aprofitar aquest espai per muntar unes quantes xerrades, tertúlies, taules rodones, o el que li vulgueu dir, tot amb l'excusa de seure una mica a la fresca, menjar un tremponet fresc i xerrar una estoneta, amb calma i bons aliments, d'allò

que ens vengui de gust. I què ens ve de gust? Idò per començar, volem muntar una tertúlia amb representants de diferents partits polítics, sobre el futur del nacionalisme a Mallorca. Si tot va bé serà el proper dissabte dia 9 de juliol a partir de les 22.30 h a l'Hostal de Ca'n Rotger. Passades les Jornades Culturals i Esportives, ja dins del mes d'agost, volem muntar un recital de poesia dissabte dia 6 i una tercera tremponada dissabte dia 20 sobre algun tema local, que ja concretarem més endavant.

FENT CARRERANY AL CANAL 37

El passat divendres dia 17 de Juny fórem convidats a participar a la tertúlia de DIA A DIA que Canal 37 emet a les 15'30 hores. El programa dirigit pel periodista Joan Sastre versà sobre la premsa en català que es fa a Mallorca i també sobre la que no es fa i s'hi hauria de fer. Els participants a la tertúlia foren en Luis Miguel Belda, locutor de Onda Cero de Palma, Francesc Adrover, director del setmanari Migjorn de Campos, Gabriel Mercè, director de la Veu de Sóller i Magí Ferriol, responsable de la publicació mensual Fent Carrerany. La tertúlia es va encefalar amb les problemàtiques de cada una de les publicacions i se va anar centrant amb la problemàtica de la premsa en català a Ciutat, i és que a Mallorca encara no funciona cap diari en la nostra llengua, segons en Francesc Adrover al llibre d'estil

dels diaris de Ciutat està prohibit escriure en català les notícies, sols està permès qualche article d'opinió i poca cosa més. En canvi la majoria de cartes al director, de receptes que enviaven al concurs del Diario de Mallorca, opinions dels ciutadans, etc. estan en català, és a dir la majoria de lectors que participen a les publicacions ho fan en català. I així transcorregué la tertúlia, que durà una horeta, i al final s'havia passat una estona agradable parlant d'un tema d'actualitat, la premsa en català. Com és de suposar no vàrem arreglar el món, però no defallirem amb la nostra feina d'intentar posar les coses al lloc que creim que haurien d'estar.

UNES ELECCIONS AMB REGUST

Un cop passades les darreres eleccions al Parlament Europeu, el panorama polític espanyol ha experimentat un canvi considerable. Tal com era de preveure, la clau espanyola ha dominat no solament la campanya, sinó també els seus resultats. Més que unes eleccions on Europa havia de ser el tema de la campanya, aquesta ha vingut dominada per la pròpia actualitat de la política estatal, que des de l'octubre ençà farceix d'acusacions de corrupció a la classe política espanyola.

Els resultats (amb el camp de batalla ocupat de manera gairebé exclusiva per les forces estatals: PP, PSOE i IU) semblen lògics. Des de posicionaments diferents a aquests, no es podia aspirar a massa. Des d'un punt de vista estrictament democràtic, és bo, molt bo, que els resultats posin i treguin poder, posin i treguin polítiques que l'electorat cregui més convenients i necessàries. Ara bé, al marge dels resultats, hi ha hagut durant la campanya, i fins i tots després de saber els resultats, unes quantes coses, uns quants fets, que si crec que s'han de destacar, per preocupants i que marquen una tendència, una perillosa tendència, que fa forat dins de la política espanyola des d'un temps ençà. Aquesta tendència ve paral·lela al paper que ha assumit el grup de Convergència i Unió dins de la política estatal amb el seu suport a la política del PSOE.

Ja no vull entrar a valorar la grollera i pertinaça campanya que certs diaris madrilenys: ABC, El Mundo i Diario 16, estan duent a terme en contra d'aquesta política de suport, manipulant -crec que amb una intencionalitat ben evident- allò que és una opció lògica i legítima dins del joc d'aliances postelectorals, per justificar el seu intent de forçar un canvi de política substituint el PSOE per un PP més afí als seus posicionaments ideològics. Allò que sí és denunciabile, però, és el fet de centrar bona part d'aquesta campanya en un enfilall d'acusacions a Convergència i Unió, a Pujol, a Catalunya i per extensió a tot allò que fa olor de català -entre d'altres la llengua i la cultura catalanes- presentant-los com a elements perturbadors d'una dinàmica de reespanyolització d'una societat que veuen òrfena de valors patriòtics i perillosament trencada i que vendria redefinida ben aviat (amb un avançament de les eleccions, per exemple) en el moment que el PP assolí el poder.

Si això que acab de mencionar és preocupant -el catalanisme com a boc expiatori dels dimonis espanyolistes-, no ho és només perquè afecti el PP (massa lligat encara al franquisme sociològic), sinó perquè arrossega, també, tant el PSOE -per mor de la seva lluita fratricida entre els sectors guerristes i els socialdemòcrates-, com la mateixa esquerra d'Anguita. En voleu proves d'això? N'hi ha prou de recordar la cèlebre patinada de la candidata del PP Mercedes de la Merced, quan feia memòria de "l'excelsa obra social del franquisme", alhora que avisava dels perills de deixar el comandament de les forces de seguretat de Catalunya en mans de "qualsevol boig que pugui accedir a President de la Generalitat", si prosperaven els pactes entre el PSOE i CIU.

Sabeu quina va ser la reacció dels demòcrates del PSOE o d'IU? Enviar la jove historiadora del PP a galeres, per haver gosat dir tal bestiesa històrica i callar o no fer cas de la segona part del discurs, com si en el fons tal circumstància -això d'un boig presidint la institució- entràs dins del joc de la possibilitat. Sabeu quan ha estat que dins del PSOE s'ha sentit alguna veu en aquest sentit? Han hagut de passar les eleccions i s'ha hagut de refermar el pacte entre ambdós partits per tal que el senyor González hagi alertat -a gent del seu propi partit- sobre la demagògia de l'anticatalanisme, alhora que defensava un estat pluricultural. Tàctica o convenciment? No ho sé, però la por a una interpretació restrictiva del paper de les diferents cultures no castellaneres sura dins l'ambient de la política espanyola. I amb el PP a la cantonada, encara pitjor.

Per què dic això? N'hi ha prou de recordar les escenes viscudes a Madrid, la nit de les eleccions, quan ja se sabia que el PP aconseguia superar el PSOE. Els crits vexatoris corejats pels seguidors de n'Aznar "Pujol, enano, habla castellano", juntament amb els crits de "Arriba España", eren alguna cosa més que una anècdota dins de l'eufòria pels resultats. Qui domina avui dins del PP? El sector refugi del franquisme amb ganes de revenja, el franquisme-reciclat, els cristiano-demòcrates, el sector liberal, els opusdeistes?. Ja han passat prou anys de democràcia, per tal que l'escola de la tolerància, del pacte, de l'acceptació tàcita i completa de les regles del joc, hagin estat assumits per una dreta, encara amb massa llast ideològic de l'antic règim? No ho sé, però les perspectives, vist el que s'ha vist, no són massa tranquil·litzadores. L'acceptació d'un estat pluricultural, multilingüístic, és un valor compartit per la gent del PP? No n'estic massa segur. Si feim cas de les paraules dels valedors ideològics d'aquesta dreta, la preocupació és ben lògica i evident.

Joan Gelabert Mas

TRANQUIL JORDI, TRANQUIL, QUE ÉS LA GUÀRDIA CIVIL

EL GITANERO

EL TEMPS

ELECCIONS AL PARLAMENT EUROPEU 12 DE JUNY DE 1994

Com ja és habitual dues foren les meses electorals que recolliren els vots dels mariers a les passades eleccions europees. Una a l'Escola de Baix que presidia na Catalina Quetglas Pastor, ajudada per les vocals Magdalena Joy Gelabert i Antònia Gual Mas, i una altra a l'Escola de Dalt, presidida per Sebastià Darder Negre i amb les dues vocalies a càrrec de Francisco Amengual Moranta i Antònia Bibiloni Colombram.

Els resultats foren els següents:

	Escola de Baix	Escola de Dalt	Total
Núm. electors censats	713	728	1441
Núm. votants	475 (66'6 %)	483 (66'3 %)	958 (66'48 %)
Vots en blanc	5	1	6
Paperetes nul·les	2	8	10
CANDIDATURES:			
Partido Popular (PP)	245	228	473
Partido Socialista Obrero Español (PSOE)	157	150	307
Unió Mallorquina (CN-UM)	17	43	60
PSM-Nacionalistes de Mallorca (PSM-NM-CIU)	18	16	34
Izquierda Unida (IU)	10	18	28
Per l'Europa de les Nacions (ENE-ERC)	12	7	19
Agrupación Ruiz Mateos	3	2	5
Els Verds (CEC)	1	3	4
Grupo Verde (GV)	1	2	3
Coalición Foro y CDS (Foro y CDS)	0	2	2
Caza, Pesca, Naturaleza y Tradiciones	1	1	2
Coalición GPOR -PST (LVS)	1	1	2
Part. Comunista de los Pueblos de España	1	0	1
Coalición por un nuevo partido socialista	0	1	1

MANCOMUNITAT DEL PLA DE MALLORCA

LES INICIATIVES LOCALS D'OCUPACIÓ

QUE SÓN?

Les INICIATIVES LOCALS D'OCUPACIÓ (ILE) són programes desenvolupats per l'INEM que tenen com a objectiu promoure, impulsar i finançar aquelles iniciatives que generin ocupació estable, mitjançant la creació de petites i mitjanes empreses que pretenguin utilitzar recursos ociosos o infrutilitzats en la localitat o comarca on es realitzi l'activitat productiva.

CARACTERÍSTIQUES DELS PROJECTES

- Les empreses han d'ésser viables econòmicament.
- Han d'ésser de nova creació.
- Han de generar ocupació estable.
- Han de pertànyer a sectors que no estiguin en crisi.
- De dimensió petita o mitjana.
- Promoguts, participants o cofinançats per Entitats Rurals o Autònòmiques.
- Estar al corrent de pagament de les obligacions

tributàries i amb la Seguretat Social des de l'inici de l'activitat de l'empresa.

SUBVENCIONS QUE ES DONEN

- SUBVENCIO A LA CONTRACTACIO INDEFINIDA: Per cada contractació indefinida a temps complet de desocupats es tindrà dret a una subvenció de 700.000 pts. o de la part proporcional si és a temps parcial.
- SUBVENCIO FINANCERA equivalent a la reducció en sis punts de l'interès fixat per l'entitat de crèdit. Aquesta subvenció tindrà com a limit la quantia de 700.000 pts. per lloc de treball fix.
- RECOLZAMENT A FUNCIONS GERENCIALES per a la instal·lació de l'empresa fins el 75% del cost total, sense que excedeixi de 500.000 pts. per projecte.

PER A MÉS INFORMACIÓ: SERVEI DE PROMOCIÓ ECONÒMICA.
MANCOMUNITAT DEL PLA DE MALLORCA.
Tl. 830441

Diccionari Particular

d'en Magí Ferris

AIGUA

Al nostre poble no es nota gens que hi hagi sequera. Per tot veuen raig i roi d'aigua. L'aigua és un bé escàs, diuen. Cal aprofitar-la bé. Però pel que es veu, el pou de Roqueta deu tenir una vena molt forta i no hem de tèmer res. Esperem que així sia.

ANTICATALANISME

Fa oi! La premsa que ens arriba des de Madrid vomita anticatalanisme per tots els costats. La televisió també. Podria fer una llista bastant grossa de periodistes que els hi costa molt escriure sense que els hi surti la mala llet anticatalanista. En Francisco Umbral, ens serveix com exemple d'articulista prou conegut. En les revistes Tiempo, Epoca, Interviú, entre d'altres, podeu constatar la ràbia que tenen els espanyols contra en Pujol i la dependència del poder central del seu grup, pel fet de no tenir majoria absoluta. O del bon paper que està fent na Pilar Rahola al parlament espanyol.

ANTIFRANQUISME A MALLORCA, I'

Es el títol del llibre de l'escriptor pobler Miquel López Crespi. Aquests dies han sortit moltes cartes a la premsa, polemitzant sobre el que allà s'hi diu. L'he llegit i m'ha agradat. Ara bé, no es pot generalitzar com si el que surt al llibre hagués estat l'única lluita. Tampoc crec que aquesta sigui la intenció de l'autor. Ell conta les seves experiències. Tots els que no combregarem amb el passat règim lluitarem contra ell, de moltes i variades maneres, a mesura que ens adonarem de l'opressió que patiem. L'organització ja era més difícil.

CANAL 37

Fou agradable la participació en la tertúlia "DIA A DIA". El tema, per a mi, molt interessant: La premsa en català a Mallorca. Les conclusions, decepcionants. Hi ha una premsa en català, la forana (i no tota). I l'altra, la diària (Balears, Diario de Mallorca, Diario 16 de Balears, El Dia del Mundo, Ultima Hora) com veis totes les capçaleres són en castellà i el de dintre entre el 99 % i el 100 %, com si es tractés de premsa de Valladolid, Sevilla, Villarrobledo o Vitigudino. Els únics que escriuen en català són els lectors, en la secció "Cartas al Director". Què no s'hauria de tenir en compte això? O s'ha d'agafar com un desprecí a la NOSTRA terra, a la NOSTRA llengua, a la NOSTRA història, als NOSTRES lectors?

ESCOLA

Pareix mentida! Encara em sorprèn que els pare (alguns) se sorprendin dels resultats finals dels seus fills. Cada any es repeteix la mateixa història. Com potser què passin tot el curs enganyats! Els resultats finals, les notes són el fruit del s'ha fet durant tot l'any, no de la inspiració d'un moment o del simple desig d'aprovar sense fer res canvi. No hi hauria d'haver aquesta tensió al final.

FUTBOL

Molt bo, aquest mundial, pels qui ens agrada el futbol. Just n'hi ha un cada quatre anys, i això és bo. Si estiguessi més espessos, tal vegada ens cansarien. És agradable esperarador veure jugadors de totes les races, colors llengües parlant el mateix esport, tots cercant la victòria, e una guerra ideal. M'agrada que la nostra selecció pareixi més bé una confederació catalano-basca amb algun reforç. Llàstima de l'expulsió del manacorí Miquel Angel Nadal!

INICI

Aquesta secció de la revista Fent Carrerany neix amb la intenció de ser com un diccionari (els temes tractats apareixeran ordenats alfabèticament) personal (les definicions no seran exactament les oficials) on hi plasmaré les meves idees sobre coses properes dins l'espai i el temps.

MEMORIA XUETA

També és un títol d'un llibre i l'autor també és pobler en Miquel Segura. No l'he llegit encara però estic interessat en el tema i el llegiré. M'agradaria ens féssiu arribar fet opinions, sentiments que hagueu viscut o conegut sobre realitat d'aquest problema a Maria, al llarg de la història per a la seva publicació.

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

SA NOSTRA D'OR - MES DE MAIG
PAGA EXTRA DE 100.000 pessetes
GUANYADORA: Da Joana Aina Mas Bergas

SA XERRADETA AMB...

ANTONI NEGRE CARBONELL

Ens acostam a la casa de la família Negre Carbonell i hi trobam el serè i virtuós amic, l'amo Antoni que, segons ens diu, nasqué el 17 de febrer de 1923. És fill de Jaume Negre Mas i Joana Aina Carbonell Galmés. Eren vuit fills i n'arribaren sis a port. Dues nines, la que feia tres i la que feia cinc moriren petites. El nostre entrevistat és el que fa set. Ens consta de l'amo Antoni que els seus pares eren camperols autònoms, que treballaven terra seva i llogada.

- Bè, amic Antoni, és com obligat demanar-vos algun record de la vostra infància.

* Me recorda de quan tenia quatre o cinc anys.

- Què no hareu fet un poc llarg?. No pareix vera que us recordeu de tan petitet.

* Sí, sí. Ma mare em duia a ca Ses Monges per ella poder anar a fer feina.

- Tenien guarderia les monges pels anys 27, 28...?

* Venia a ser com una guarderia d'avui. Ens tenien fins a sis anys. Apreniem a estar allà, aturats i fer bonda.

- I a parlar dels sis anys?

* A partir dels sis anys vaig anar a l'escola de Baix. Era una escola nova. Havia regalat el terreny una neboda del metge Monjo, anomenada Apol·lònia Monjo. Hi vaig anar fins els 10 anys. Els mestres que record eren don Enric i don Simó. A l'any 3l don Enric me donà un diploma que encara el guard dins aquella vasa. Aleshores jo tenia vuit anys. En va donar 10 als més aplicats.

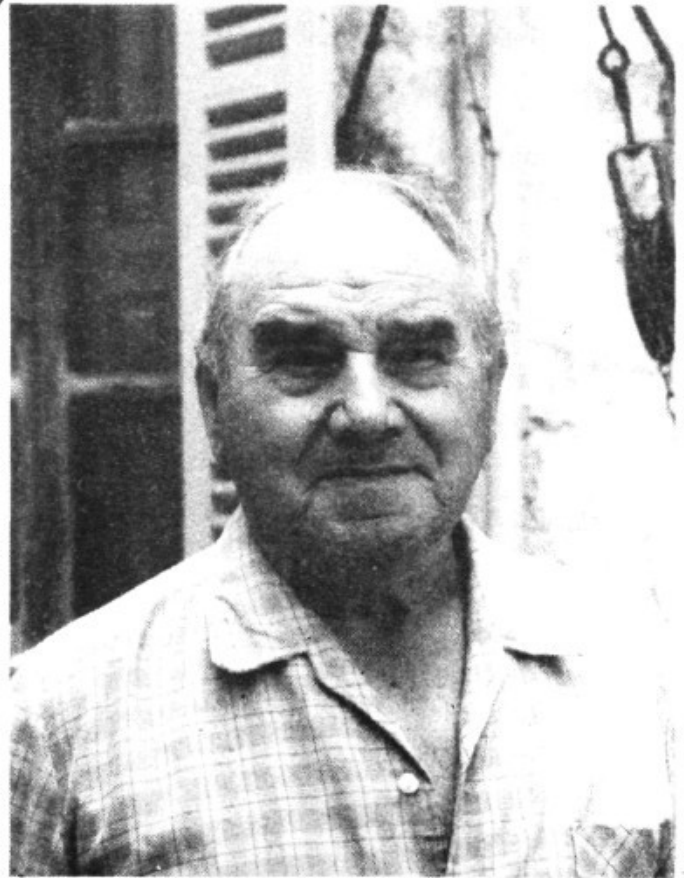
Segons pareix, el petit Antoni era bon estudiant, seriós i responsable. Era apreciat pels mestres i companys.

- Hi va haver canvi en els deu anys?

* Me'n vaig anar a Lluc.

- Hi anàreu per estudiar només, o també perquè sentieu desig o vocació de missioner?

* Hi anaven per ser missioners i la vocació anava fortificant-se dins nosaltres mateixos. Jo hi vaig estar 26

mesos. Del 25 de març del 33 fins el 26 de maig del 35.

- Com es va rompre aquest ideal missioner?

* Sempre he pensat que aquell era el meu camí. La veritat és que el llatí m'era massa costa amunt.

- Com recordau el Lluc d'aquell temps?

* L'ambient era molt bo. El tracte era meravellós. Sempre he tingut un bell record de Lluc. Encara ara somni amb Lluc. L'altre dia vaig veure el pare Vanrell i disfruitarem de recordar aquells moments inoblidables. Recordarem que un any, el dia de Sant Pere, érem al camp i va començar a tronar i va fer una calabruixada com ous. Pareixia que tot davallava. La conversa amb el P. Vanvell era com reviu aquell temps i entorn encantadors.

L'amo Antoni memoritza amb alegria i nostàlgia aquell poc temps a Lluc. Temps suficient per pensar que aquell era el seu camí i la seva vocació que, per circumstàncies de poc pes, es va rompre.

- Als 12 anys, altra vegada a Maria?

* Als 12 anys tornava a Maria. Mon pare em va dir si volia seguir estudiant i, dialogant amb ell, acordarem que estudiaria a casa nostra i l'ajudaria les estones que m'hagués de menester per les feines de la casa i del camp. Aquesta situació durà fins els 16 anys quan em vaig posar a treballar de bon de veres.

- Al jovenet Antoni se'l veu molt enamorat de son pare. Parlaven plegats, s'ajudaven, es consolaven. Eren veritaders amics.

* Sempre vaig fer feina a casa nostra, amb mon pare, al camp. Mon pare m'observava i me deia: tu series bo per missèr o notari i jo li contestava: mon pare, que no sabeu sa cançó?:

Per missèrs i procuradors
escrivants i notaris,
per ells componen armaris
i l'infern per posar-los.

Jo li vaig dir a mon pare: sabeu quina serà la meua carrera? La que teniu vos: conredor. Res de missèr ni notari.

- Era el camp la vostra principal il·lusió?

* M'agradava fer feina al

camp. Disfrutava de la natura. Contemplava el creixement de les plantes, els arbres, els sembrats. Ho sentia tot com si fos part de la meua vida. Els mesos de març i abril, quan havíem sembrat i tot creixia, anàvem a la mar amb els carros a cercar algues. Partíem la dematinada i tornàvem ben horabaixa.

- I en què empraveu les algues?

* Per tirar dins les païsses, per davall els animals. Llavors hi havia moltes bísties i la palla era escassa i apreciada. La tiraven també damunt les eres pelades per evitar el cuc que surt i surt i espella l'era. La cosa era fer un bon femer per tirar a la terra.

Ara l'amo Antoni recorda una cançó popular d'aquell temps:

A dur alga em fan anar
que és la feina més lleugera,
però ja ens veurem d'alt s'era
que sense tenir cantera
per força haurem de cantar.

Quan batiem, perquè no es dormissin les bísties,
haviem de cantar.

- Servei militar?

* No en vaig fer per pare seixantí. No crec que m'hagi fet gens de falta. Crec que no ha estat cap cosa perjudicial no fer-lo. Tot el contrari.

- Hi estau d'acord amb el servei militar?

* No estic d'acord que ensenyin la gent a manejar armes. És cosa contrària a l'estimar. Matar no està bé. És l'home que mata. Crec que és antinatural. Sempre hi ha una esperança de recuperació. L'home necessita recuperar-se

d'aquest intent de matar i convertir-se. Si no es recupera, ell mateix es mata perquè pel mal ve la mort.

- Fèreu sempre aquesta vida sana i natural de conrador?

* Fins els 30 anys férem feina amb família. Llavors els pares feren les parts i me'n vaig anar dos anys a fer de picapedrer a ciutat, però prest vaig tornar a la terra i al conradis. Vaig llogar terra per fer feina pel meu compte i així ho he fet fins l'any 88 que, als 65 anys, m'he jubilat.

Prova de religiositat popular davant la Mare de Déu de Lluç.
Hi podeu veure es Capellà Jordà i D. Miquel Estades.

Aquesta foto està feta a Lluç, devers l'any 1933. Tots ells són blauets de Maria i d'esquerra a dreta són: En Toni Negre Carbonell (l'entrevistat), en Jaume Gual Jordà, Rafel Carbonell Costa (missioner SSCC), Antoni Ros Jordà, el capellà D. Arnau Seguí, en Pere Jordà Ramis, en Josep Manuel Mercader, en Jaume Bergas, en Nadal Ferriol Bergas i en Nadal Ferriol Bunyola

L'amo Antoni, pel que hem pogut saber, és una persona profundament religiosa i cristiana. Viu intensament la presència de son Pare Déu i és en el seu esperit, un autèntic missioner i una font d'energia positiva per la humanitat. No només ha conrat la terra, sinó que també ha sabut conrar l'esperit. A la sala de d'alt hi té una bona biblioteca que ha anat adquirint al llarg dels anys. Ens conta mestre Antoni que passa gust, ara que pot, de llegir, pensar i meditar.

- I vós, no vos enamoràreu mai?

* Hi havia al·lotes que em cercaven, però jo, dins la ment, tenia altres camins. Jo pensava tenir vocació religiosa i ara pens que Déu ho ha volgut així. Als 27 anys vaig fer un pla de vida.

L'amo Antoni ens mostra un paper antic, escrit i firmat per ell mateix, i es titula: "El secret de la felicitat". En trascriurem un trosset:

L'amor de Déu és fidel i constant.

L'amor de les criatures és enganyós.

Els plaers d'aquest món passen com les ombres i punxen com les espines.

El treball i la virtut donen riquesa i salut.

L'home per ser un home necessita tres virtuts: ser actiu, parlar poc i no alabar-se mai.

Les riqueses mal adquirides mai aprofiten.

L'almoïna no empobreix.

L'encomanar-se a Déu el matí i el vespre, no retarda els treballs.

S'ha de menjar per viure, però no viure per menjar.

S'ha de treballar per viure, però no viure per treballar.

No cerquis amor dins les riqueses ni en les baixes passions.

Cerca amor banyat en oració, en sacrifici i entrega, mesclat en el mateix amor de Déu i de tothom.

Quan resis, recorda't de tothom. Resa pel bé comú, per totes les famílies del món, pels joves i al·lotes, per les

vocacions cristianes, etc.

L'amo Antoni acaba aquest compromís amb una màxima: "La teva paraula, Senyor, és la veritat i la teva llei és la nostra llibertat".

- Quins foren els motius que vos dugueren a fer aquest programa de vida?

* Ja fa molt de temps que vaig fer aquest programa de vida i ho vaig fer perquè quan arribi la tardor del dia no hagi de plorar haver viscut inútilment. Amb aquest pla de vida duit a la pràctica, en arribar les darreres hores del dia, un està contet i feliç d'haver viscut un dia més. No podem posar-nos mans plegades, hi ha molt per fer.

- Què pensau de la vida moderna, de la d'avui?

* És molt diferent de quan nosaltres érem joves. A vegades falta l'ensenyança dels pares. Avui han canviat els costums. Me recorda que cada vespre mon pare i ma mare mos feien passar el rosari. Avui s'ha abandonat aquest costum. De petitets ens duïen al lli i ens feien senyar en nom del Pare... i resar les tres aves maries. Tot això queda gravat dins la ment i difícilment s'esborra. Quan una persona ha conegut una cosa bona, si alguna vegada la deixa, li torna recordar un poc més endavant. Dins la pubertat ho tenim bo de fer desviar-nos. No hi ha cap vici que doni benestar ni felicitat a la persona. El que dona benestar i felicitat és la virtut i el practicar sempre el bé. La persona, per instint natural, vol ser feliç, però no sempre encertam en la manera de trobar la felicitat. Darrera begudes, drogues i altres diversions dolentes n'hi trobarem poca de felicitat.

- Què pensau de s'esvortament voluntari?

* Pens que és una equivocació. Pens que va contra el Creador. Hi han de posar remei abans. Després és un assassinat. Van en contra d'una vida. Quan està en camí ho han de deixar fer. Sant Pau, a la primera carta als corintis, capítols 6 i 7 dona bons consells sobre aquestes coses.

- I què opinau sobre el divorci?

* Diuen els evangelis que són dos en una sola carn. Crec que si un o una es separa, no s'ha de tornar ajuntar, en no ser amb la mateixa o amb el mateix. És abans que s'hi han de mirar. És bo deixar-se orientar per Déu. Pens que a vegades no sabem sofrir ni estimar.

- Qui és Déu per vós?

* És el tot. És el pare amorós, just i que ho pot tot.

- Què opinau de la patrona de Maria i la devoció del poble?

* Només n'hi ha una de verge Maria, Mare de la Salut. És mare amable, amb saviesa i pau. El poble li té bastanta devoció. Tots anam a veure-la, el manco una volta en l'any. És un poble devot de la Mare de Déu. La Verge concedeix el que li demanen. Me recorda, quan era al.lot, que tocàvem les tres aves maries i tothom, fos allà on fos, les resava. Era una cosa d'observar. A la plaça i per tot arreu, la gent es treia es capell i feien un moment de silenci.

- Quan tocaven les campanes?

* El matí, quan el sol sortia, a migdia, a les 12 i a l'horabaixa, quan el sol es ponía.

- Creis que del toc de les aves maries se n'aprofitaven els patrons per fer treballar més els obrers?

* Si fos així, hauria estat una cosa dolenta, injusta. Hauria estat explotar els pobres. Déu és pare dels pobres i dels rics. Vist cristianament no és just.

- Com recordau la figura de D. Miquel Estades?

* Era un home, en part, un poc exagerat. No volia cap dona amb els homes. No volia trui dins l'església. Anàvem a casa seva i es feia molt amb nosaltres, els joves. Jo vaig ser el darrer president d'A.C. Darrerament es va quedar molt totsolet. Tenia el caràcter un poquet fort. A les dones les deia cabres loques, però elles no ho prenien a mal.

- Quina, creis, que és la llei per un cristià?

* L'amor. Déu vol que mos estimem. La justícia és l'amor, practicar el bé, reconèixer-nos com a germans tots. Donar-nos les mans i fer-nos la vida agradable. És el

manament de Déu. Jesucrist va estimar fins a l'extrem.

- Creis que Maria és un poble cristià o només religiós?

* Jo el consider cristià perquè pens que s'ha sabut ajudar desinteressadament. Ha estat caritatiu en el sentit de donar al que no té. També, de vegades, ens sabem perdonar. És clar que hi ha bo i millor i hi ha molt per desitjar.

- Què és per vós una consciència corrupta?

* Una consciència que s'aparta de la llei de Déu i es tira al vici.

- Hauréu llegit aquests dies en els diaris, casos de corrupció. Serà per consciència corrupta?

* Si, perquè fallen a la veritat. Es decanten cap a la mentida. La mateixa persona humana té prou intel·ligència per conèixer el que està bé i el que està malament. Es tapen la vista i van induïts per l'egoisme i pel poder. L'egoisme i el poder corrompen l'home. Són més animals que persones (amb perdó dels animals normals).

- Què pensau de l'Ajuntament actual de Maria?

* Pel que veim i sabem, pareix que va bé. Arreglen les coses així com poden. Nosaltres hem de donar una mà perquè tot vagi bé i hem d'avançar segons la forma de vida d'avui.

- Què pensau de la tercera edat de Maria?

* Que va bastant bé. Es cobren les mensualitats i basta bé. En parlar d'aquesta edat, si volem conservar el cos amb salut, com que no gastam les energies com els que fan feina ni com els joves, ens hem de privar un poquet del que perjudica. Hem de prevenir i tenir coneixement amb els aliments.

- Finalment, un consell per a tothom.

* No ens oblidem de resar matí i vespre. No facem com els canets que donen dues voltes i s'ajeuen. Hem estat batians. La Verge de la Salut ens preservarà de molts de mals. És bo el costum de les aves maries. Déu és la font de l'aigua viva. El que beu d'aquesta aigua ja no té més set. Procurem viure com a germans que s'estimen i facem-nos la vida agradable els uns als altres. Germans ho som tots per la part de Déu. També tots ens alimentam de la nostra mare comuna:

La Terrà.

Gràcies, l'amo Antoni per haver-vos volgut donar a conèixer. És per nosaltres l'alegria d'haver trobat un tresor, una joia, un home de Déu. No cauran en terra les vostres lliçons. Més de dos sabrem emmirallar-nos en el vostre estil de vida.

Magí Ferriol i Pere Fons

Noces d'or dels seus pares

BULLIT DE NOTÍCIES

MALESTAR AL CARRER D'ARTÀ

Les obres de clavegueram que es duen a terme al Carrer d'Artà per la construcció de l'estació de bombeig de les aigües brutes cap a la depuradora duen paralitzades més d'una setmana. La síquia està feta però sense tapar ni posar les canonades, les màquines no hi són i ningú no hi treballa, hi ha una muntanya de terra davant la farinera que si fes una barrumbada d'aigua provocaria la inundació d'aquella casa.

La gent que cada dia passava per aquest camí per algun motiu, veïnats des Cocó, Es Gassons, Deulossal, ...està indignada.

A tot això se li ha afegit la pudor i el fanquet provocats per les aigües brutes que surten de la canonada que arriba davant la farinera de Can Masset, com si d'una font es tractàs. Es veu que n'hi ha que ja han estrenat el clavegueram sense esperar que acabassin les obres.

Si aquesta situació s'allarga es confirmaran els temors dels veïnats que ja preveien que es donàs una situació així en cas d'una avaria de la bomba impulsora. La merda pot arribar al Pla de Deulossal.

GUILLEM D'EFAK

Cantants i artistes de les Illes i Catalunya reteren un homenatge a l'estimat i amic cantautor Guillem d'Efak.

Entre molts d'altres hi participaren en Joan Manuel Serrat, Na Maria del Mar Bonet, En Jaume Sureda, En Joan Bibiloni, En Bonet de Sant Pere, Els Valldemossa, n'Antoni Parera Fons, en Lluís Llac, na Marina Rossell, na Núria Feliu, en Quico Pi de la Serra, en Tomeu Penya, n'Antoni Morlà i un etzètera interminable.

Fou un acte musical que difícilment es tornarà veure reunit. La revista Fent Carrerany s'uneix a tan excel·lent persona i amic.

UN BEVEDOR A LES PLACES

No estaria gens malament que ara que tenim aigua corrent, l'ajuntament instal·làs uns bevedors a la plaça des Mercat, principalment, a la plaça des Pou i a la plaça de Dalt. Els al·lots i molta gent major que utilitza aquests espais per a l'esplai us ho agrairan.

COMENCEN ELS CURSETS DE NATACIÓ

El dimarts, dia 5 de juliol, començaran a la piscina municipal els curssets de natació que com cada any reuniran a molta de gent, petits i grans, que volen aprendre o perfeccionar aquest esport. Els petits començaran a les 15.30 fent les proves per adjudicar a cada un el grup corresponent. Els majors de quinze anys començaran el mateix dia a les 16.30

L'ESCOLA EDITA LA REVISTA DE FI DE CURS

L'escola va editar el mes passat la revista corresponent al curs 1993-94. Hi podem trobar una relació ben detallada de les activitats que s'han duit a terme, fotografies de tots els grups de nins amb els seus mestres, diferents treballs dels alumnes, etc. Un bon record de tot un curs de feina i de convivència.

BULLIT DE NOTÍCIES

HORARIS I PREUS DE LA PISCINA

L'horari de la piscina per aquests mesos d'estiu és el següent:

Matins: de 10,30 a 13,30 hs.

Horabaixes: de 15,30 a 20 hs.

Preus:

Fins a 12 anys: 50 pesetes

A partir de 12 anys i adults: 100 pesetes.

Abonaments mensuals:

Menors: 750 pesetes.

Adults: 1500 pesetes.

L'horari de la pista de tennis és el mateix de la piscina i el preu és 200 pesetes l'hora.

VA DE CONCURSOS

Hem rebut anuncis de diferents concursos. En deixam constància i vos feim saber que tenim les respectives bases a la vostra disposició.

- III concurs de conte curt Sant Bartomeu, convocat per l'Ajuntament de Montuiri. El termini per presentar les obres s'acaba el dia 5 d'agost.

- II Certamen de narracions curtes, convocat per l'Ajuntament de Capdepera. Els treballs s'han de presentar abans del dia 31 de juliol.

- Tercer concurs de cartells de festes, convocat per l'Ajuntament de Capdepera. L'entrega dels originals es pot realitzar fins el dia 8 de juliol.

- Premis 23 d'octubre, convocats per l'Editorial "3 i 4". Inclouen un Premi d'assaig, un Premi de narrativa i un Premi de poesia. Les obres s'han de presentar abans del dia 15 de setembre.

COL·LEGI PÚBLIC A. MONJO

MARIA DE LA SALUT

CURS 1993-1994

TEMPS DE PRIMERES COMUNIONS

Enguany sembla que tothom s'hagi posat d'acord per fer les primeres comunions els dissabtes i diumenges del mes de juliol. Cada cap de setmana hi ha grupets de nins i nines que combreguen; així bona part del poble està de festa cada cap de setmana i sembla que la festa és més completa si són molts que en fan. I això que el nostre Rector encara no ha tengut la idea d'imitar el de Sant Joan, que els va fer combregar tots un dia feiner en sortir d'escola...

ELS QUE ES CONFIRMAREN HAURAN DE TORNAR A LA CREU D'AUSTRIA

Quan els confirmandos d'aquest any anaren d'excursió a l'ermita de Betlem pujaren fins a la Creu d'Austria i allà feren la prova del pèndol per veure si el Barça guanyaria la Lliga. La prova els donà positiva i prometeren que si es feia realitat hi tornarien a pujar. El Barça guanyà la Lliga... ja sabeu el que els toca.

INAUGURACIÓ DE BAR RESTAURANT DEL POLIESPORTIU

El passat dia 17 de juny s'inaugurà el nou bar restaurant del poliesportiu municipal. El regeix en Miquel Gual. Ens han informat que encara no fan menjars. Però tot d'una que hi hagi novetats ens ho comunicaran. Aquí teniu unes imatges de com ha quedat l'interior i l'exterior.

Demografia

ENS HAN DEIXAT:

Madò Martina Esteve Torelló, morí a l'edat de 92 anys, el passat dia 2 de juny, a Ciutat.

Què descansin en pau.

BENVINGUTS:

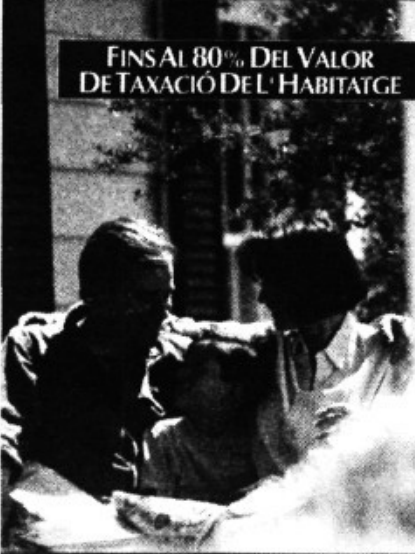
Na Catalina Aina Font Bergas, filla d'Esteve i de Catalina, nasqué el passat dia 8 juny. El seu domicili és al carrer Santa Margalida, 9.

Enhorabona als seus pares i demés família.

SUPERCRÈDIT HABITATGE
BANCA MARCH

CASA PRÒPIA EN 5 DIES

FINS AL 80% DEL VALOR
DE TAXACIÓ DEL HABITATGE

BANCA MARCH

TELÈFONS D'INTERÈS

AJUNTAMENT	525002	Fax	525194
UN.SANITARIA (Cita Prèvia)	525594		
APOTECARIA	525020		
ESCOLA DE DALT I FAX	525083		
ESCOLA DE BAIX	525252		
CA SES MONGES	525144		
LOCAL 3a EDAT	525564		
PARRÒQUIA	525033		
GESA INCA: AVARIES	500700		
BOMBERS	085		
AMBULATORI D'INCA	502850		
SON DURETA (Centraleta)	175000		
AMBULANCIES S.S. (INCA)	502850		
AMBULANCIES	200362		
RECAPTACIÓ DE TRIBUTS DE LA CAIB (INCA)	505901		
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA D'INCA	505112		505150

HORARIS:

AJUNTAMENT:

de 8'30 a 15 hores.

APOTECARIA:

Mati: 9 a 13 hores.

Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.

UNITAT SANITARIA:

de 9 a 15 hores.

BIBLIOTECA:

Dimarts, dijous i divendres: de 18-20 h.

Dimecres: de 17 a 20 hores.

Dissabtes: de 10 a 13 hores.

LÍNIA MARIA-PALMA:

Maria: 7'30 i 15 hores.

Palma: 13 i 19 hores.

LÍNIA INCA-MANACOR:

Inca: 12'30 i 19'55 hores.

Manacor: 9'40 i 18'50 hores.

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU:

Carrer Ponent, número 3.

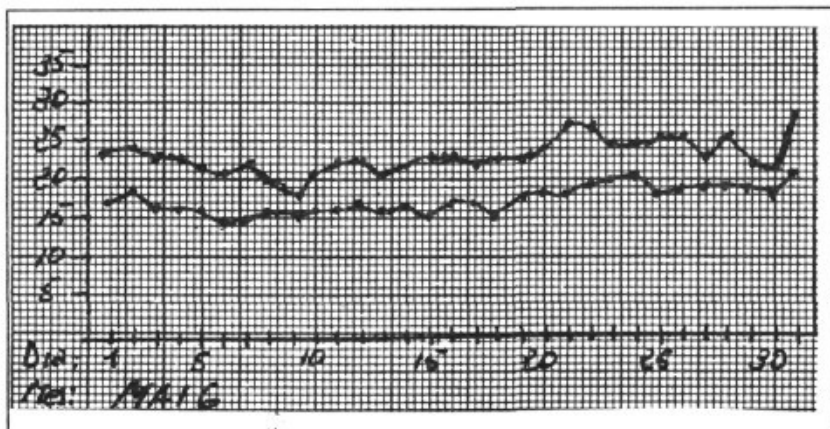
- Per demanar hora al servei de Pediatria heu de cridar de 8 a 14 h. al..... **855043**

- Per urgències, a partir de les 15 hores heu de cridar al **520292**

- Preparació pel part, postpart, control de gestació i informació sobre anticonceptius heu de cridar al **236624**

El temps

MES DE MAIG DE 1994

PLUVIOMETRIA
 Dia 9 4'5 l.
 Dia 17 3 l.
 TOTAL: 7'5 LITRES

Temperatura Màxima
 29 °C (Dia 31)
 Temperatura mínima
 14 °C (Dia 6)
 Temperatura Mitjana
 20'2 °C
 Mitjana màximes
 23'2 °C
 Mitjana mínimes
 17'2 °C

GRÀFICA DE TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES

Temps passat

JULIOL DE 1.986

- Història de la nostra gent: L'amo en Xesc de Son Cloquis, autodidacta i bondadós.
- Una aventura distinta.
- Cap a una escola mallorquina.
- Esports: Macià Ramis.

JULIOL DE 1.987

- Primer aniversari.
- Un pacte per al progrés.
- La Columna de la Llengua: Els Gentilicis.
- Conversa amb Pere Alemany.
- Pàgina pagesa: El pistalxo.
- Un fi de curs molt lluit.
- Anàlisi de les eleccions pels polítics locals.
- Composició del nou Ajuntament.

JULIOL DE 1.988

- La Columna de la Llengua: Vaga, vagos i esquirois.
- Normalització dels carrers.
- Professors de què?
- Feim Carrerany: Excursió a Santueri.

JULIOL DE 1.989

- Opinió: El quart poder a Maria.
- Com es produeix un terratrèmol.
- Sa Xerradeta amb l'amo en Tomeu Ferriol Bergas.
- Tercer aniversari.
- Evolució dels cultius entre 1.860 i 1.960 a Maria.
- Espais naturals i societat.
- V Gran Premi Pla de Mallorca.

JULIOL DE 1.990

- Pla plurianual d'abastament i sanejament d'aigües.
- El menjador s'inaugura amb una paella a la Plaça des Pou.

- Les Messes d'Estiu: Mètodes i sistemes tradicionals.
- Campanya de normalització lingüística: La llengua feina de tots.
- Trofeu d'Estiu de gimnàstica rítmica.
- El Club d'Escacs de Maria organitza els campionat de Balears de Cadets.

JULIOL DE 1.991

- Memòria R.A.M.: El cine de Maria.
- Pere Sureda, premi Migjorn de Premsa Forana.
- Festa de Fi de Curs a l'Escola.
- Els nous regidors de la Casa de la Vila.
- Sa Xerradeta amb Rafel Oliver, Batle electe.
- Per la independència: Trobades d'Estiu a ses Tarragones.
- Un puput de cresta molla: L'anticatalanisme a Mallorca.
- Carrerany Esportiu: Gabriel Bergas, campió d'Europa júnior de "tiro pichon" i Francesc Mestre, classificat pel campionat d'Espanya d'Escacs.

JULIOL DE 1.992

- La Tercera Edat de Maria a Lluç.
- Les Nostres Possessions: Roqueta.
- Intromissions intolerables.
- Sa Xerradeta amb madò Margalida Font Munar.
- No volem manipular res.
- Acaben els cursos escolars i de l'Esplai.
- Primera jornada de treball pels regidors dels Ajuntaments de la Mancomunitat del Pla de Mallorca.
- Carrerany Esportiu: Ho hem guanyat tot (Ciclisme).

JULIOL DE 1.993

- Les nostres Possessions (IV): Roqueta.
- Sa Xerradeta amb madò Francesca Mas Munar.
- Eleccions Generals: Els resultats de Maria.
- Montblanc: Aquest conte s'ha acabat.
- Carrerany Esportiu: Colombram, Mulet, Fernández i el Club Ciclista pujaren al pòdium.
- Festa de fi de Curs.

POEMES I GLOSES

REIAL MADRID-BARÇA BARÇA-REIAL MADRID

El Madrid no és el Madrid
ni se sembla amb lo que era.
Es un equip de primera
però bastant disminuït.

Quan el Reial Madrid guanyava
en el final des campionat
el Barça, ganós i cansat,
es segon sempre quedava.

Ara sa costa se li empina
i li és difícil pujar.
No té força per guanyar
perquè el Barça el domina.

Sa truita ara s'ha girada.
Sa cosa ja no és igual,
perquè es seu equip rival
sa pilota li ha tornada.

El Barça té il·lusió,
té coratge i valentia,
que és lo que el Madrid tenia
però ha deixat de tenir-ho.

Amb tantes, o menys, pessetes
el Barça juga molt bé,
i el Madrid, lo que ara té
és un equip de senyoretes
que fan quatre jugadetes
però gols, no en saben fer.

Tomeu Grau
Maig de 1994.

EL BARÇA, CAMPIÓ

Sa lliga s'ha acabada.
El Barça ha fet campió,
perquè ha estat es millor
de tota sa temporada.

Noranta-tres gols ha marcat,
i es terme mig que ha sortit
són dos gols i mig per partit
i vet aquí es resultat.

Es culés van fora corda,
com en Mendoza, botetgen
i gojosos ho festelgen
com quasi mai se recorda.

"Som s'equip millor del món!"
diuen per aquí i per allà;
però lo que hem d'observar
que en realitat no ho són,
perquè és cert i està ben clar
que molts de pics han fet segon.

Va dur més sort que un moix d'hostal
amb sa lliga que va lograr,
perquè el Corunya va fallar
finint es partit, un "penal".

Si en Djukic haguera marcat
que era lo que més pareixia,
avui el Barça seria
es segon classificat.

Perquè sa lliga espanyola
és ben cert podríem dir
que el Barça l'aconseguí
quasi per carambola.

Ara mos ha acostumats
amb tal modo de procedir.
Sa lliga l'ha guanyada així
aquests darres tres anys passats.

De quatre títols que ha tenguts
aquest any per disputar
sa lliga sols va guanyar
i ets altres tres los ha perduts.

Primer digué Bona Nit!
a sa súper copa d'Espanya
perquè en aquesta campanya
la guanyà el Reial Madrid.

Amb un Betis i Barcelona
sa copa del Rei va volar
perquè "er Beti" l'eliminà
essent equip de segona.
Sa copa d'Europa faltava.
Darrer partit per disputar,
i enguany amb el Milà
amb il·lusió l'esperava.

En el Milà menyspreaven,
per esser un equip mermat;
però mai s'havien pensat
lo equivocats que estaven.

No convé tanta d'eufòria.
Va millor un poc d'humildat.
El Milà ho ha demostrat
i ha aconseguit sa victòria.

El Barça no va guanyar.
Això és una evidència,
perquè Tenerife i València
no li pogueren dar una mà.
Per lo que veig, sense "influència"
el Barça no se'n desfà.
I ara que hem d'anar a cercar.
Serà l'any que ve. Pacència.

Tomeu Grau
Maig de 1994.
(Revista Coanegra, Juny de 1994)

LA TERRA

Que siga el dolç plaer el que em bressoli,
però mai perdut en llunyanies,
mai més enllà d'obscurs horitzons
que es desfan entre boires.
Jo és aquí on vull viure i sentir,
perquè és aquí on veig i sent
el batec suau de ma petita pàtria.

Perduda ja l'esperança de viure,
només voldria que em restàs l'assegurança
del repòs entre les teves pedres,
compartint, la teva terra i la meva pols,
el mateix indret i els mateixos dies.
Moriré enamorat de les teves vesprades,
la llengua bella que ta gent m'ensenyà,
tot sospirant que no et facin més mal.
Et deix;
però seré sempre fidel
a la teva memòria.

CIUTAT DE MALLORCA II

"Vergonya Cavallers!"
ha cridat el Rei

i investen amb fúria
els nostres guerrers.
Ballà la Beata
amb les mans esteses.
Se sent un piano:
"Danses Romaneses"
del gran Torrandell.
En Tomeu Ferrà,
amb el seu pinzell,

pinta les murades
que jo no veuré.
A les Quatre Campanes
seu n'Alcover.
Passen ufanes
unes al·lotes
parlant foraster.
D'un cantó del Born
un moro ens mira,

ha perdut el cap,
una mà i la vida.
He somiat la gent
passejant per la Riba;
però quan m'he girat,
emergint sobre el mar,
la Seu s'esvenia...

Antoni Seguí Barroso.

GENT GRAN EN MARXA

Una vegada més, gràcies a FENT CARRERANY, em satisfà poder posar en coneixement dels mariers una d'aquestes petites coses que solen passar desaparcebudes i que, no obstant, són d'una gran significació. Em referesc a la petita i animada festa que tingué lloc als locals de la Tercera Edat per tal de celebrar l'acabament del tercer curs de gimnàstica, en el qual han participat un grupet de mariers i marieres, padrins ja la majoria.

Més o manco fa dos anys
que convidat vaig venir
i si avui torn a ser aquí
gustosament és per a dir:
Sempre endavant, meus companys!

Amb aquesta improvisada glosa vaig tenir l'honor de saludar tots els participants a la festa, cursetistes i acompanyants, després d'haver assaborit tota classe de pastissos i demés "maletes" com se sol abusar en aquests casos. I ara no puc estar sense parlar de l'acte, perquè trob que aquests cursets que no pareixen gran cosa han de ser un gran bé. Tant és així que basta dir-vos que el qui prova repeteix, i si s'estrevé que qualcú romp aquesta cadena no es torba en rectificar com pot ser el meu cas, ja que si l'any passat vaig "fullar", per al pròxim curs ja m'he compromès i no dubt que seré seguit per en Joan, en Pep, en Pere i altres, sense deixar en Francisco, que a aquest no l'atura ni un llamp forcat.

Sa trobada que tinguérem
va ser una reunió
de companys en germanor
que no és per dir-ho
però sa festa que férem
per aquí relatar-ho
em falta tenir aquell do
o la font d'inspiració
on vells glosadors begueren.

Per tant,
solament jo vos puc dir
que en vaig sortir tant content
que per estar amb aquella gent
faig promesa d'assistir
al curs que proximitament
sé que es tornarà obrir.

No acabaré aquest poema,
sens des d'aquí convidar
tots aquells mariers
que ja van un poc roncens
que s'apuntin
i només
pag des coll que si en un mes,
en cinquanta o en dos milers,
no corren botant clapers
sense passar gens de pena.

Els de la meva "cuadrilla"
que m'han de conèixer bé
saben que mai no faré
a ningú sa "pelotilla".
Però, si, em dóna la gana
-trob que és mereixedor-
d'alçar sa copa i brindar
per la nostra monitora:
na Joana;
perquè a més de senzilla
és una gran instructora,
ja que si té sa manera
per a aquesta gent ensenyar
i si és capaç d'aguantar
una "tropa" com aquesta,
com no l'he jo, de lloar?

I el mateix de fa dos anys
gran satisfacció em fa
aquí poder-vos contar
sense cap interferència
que no hi hagué preferència,
ni gent grossa ni petita,
ni batles, ni prepotents,
ni rectors, ni sapiens.
Va ser cosa de germans,
que a ningú besàrem les mans
ni férem cap reverència.

ENHORABONA I QUE L'ANY QUE VE PUGUEM REPETIR

Maria de la Salut a 20 de juny de 1944
Miquel Oliver i Roig

NOVES ADQUISICIONS DE LA BIBLIOTECA MUNICIPAL

La bibliotecària de Maria ens ha passat la relació de les noves adquisicions de la Biblioteca Municipal en literatura infantil i juvenil. Són aquestes:

Colin THIBERT, Amb el mixet o sense el mixet

L'Arca, Barcelona, 1993

Fanny JOLY, La Fera Llobera

L'Arca, Barcelona, 1993

Thierry LENAIN, La meva germaneta és un monstre

L'Arca, Barcelona, 1993

Quentin BLAKE, Atxim

L'Arca, Barcelona, 1993

Anne-Marie CHAPOUTON, Les sabatilles d'ulls blaus

L'Arca, Barcelona, 1993

Jonathan LANGLEY, La princesa i la granota

Junior, Barcelona, 1993

Ursel, SCHEFFLER, Tintof, el monstre de la tinta

Cruïlla, Barcelona, 1992 (3a ed.)

Maria Lluïsa AMOROS, Jardi abandonat

Cruïlla, Barcelona, 1993

Miquel RAYO, L'última por

Cruïlla, Barcelona, 1993

Andreu MARTI, La Guerra dels minúsculs

Cruïlla, Barcelona, 1993

Oscar WILDE, P. Craig RUSSELL, Contes per a nens d'O. Wilde 1: El gegant egoista; El fill de l'estrella Junior, Barcelona, 1992

Sally GRINDLEY, Stuart TROTTER, El llibre dels animals

Molino, Barcelona, 1992

John CUNLIFFE, El carter Pat va a navegar

Everest, León, 1993

John CUNLIFFE, El carter Pat y el paquete

Everest, León, 1993

Erwin MOSER, Manuel y Didi y la seta gigante

Gaviota, Madrid, 1993

Erwin MOSER, Manuel y Didi y la choza en el árbol

Gaviota, Madrid, 1993

Erwin MOSER, Manuel y Didi y el hombre de las nieves

Gaviota, Madrid, 1993

Erwin MOSER, Manuel y Didi y el sombrero volador

Gaviota, Madrid, 1993

Máximo GORKI, Violeta MONREAL, Samovar

Gaviota, Madrid, 1993

Piero VENTURA, Las Casas

Everest, León, 1993

Piero VENTURA, Los Vestidos

Everest, León, 1993

Roberta GIOMMI-Marcello PERROTA, Programación de educación sexual

Everest, León, 1993

Bona lectura!

EL REGNE DE LA POR: LA MORT

Moren els que viuen per morir, els que creuen en la mort, els que creen la mort.

Dins l'harmonia de la creació, rompuda per la separació, hi caminarem en equilibri, lliures i feliços si no fos per la desestabilització produïda pel pensament mortal.

La casa que ens ofereix la natura, on vivim, on hi feim una experiència terrenal, es desgasta com totes les coses, segueix el curs de la deterioració normal fins que s'esbuca i deixa de ser casa teua per tornar ser casa de tots, casa universal, l'univers, l'un, Déu, L'harmonia.

Quan es romp el procés de les coses, el creà misterios de la creació, es crea una nova creació no existent, no verdadera, no eterna, destinada a no existir perquè no existeix. És la invenció de la mort, de la por, de la inseguretad,

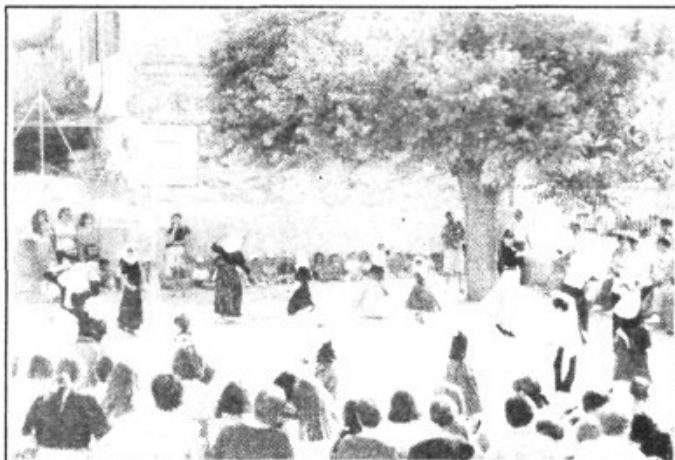
del sofriment mental, psíquic, que turmenta l'esperit i fa perillar el que deim el cos. Es creen les malalties, les febres, els tumors, etc. Es creen les ganes de sortir i fugir d'aquest cos que no m'agrada, que em fa sofrir, que m'esclavitzà; on m'hi trob malament, separat del destí evolutiu.

L'home es cava la seva pròpia sepultura, el clot de la seva desesperació. Moltes de les lleis fetes per l'home són la mort, ens encaminen a l'acceptació irremeiable, consentida i trista del regne de la por.

Només mor el que ja no és, el que ha viscut per morir, el que creu que només és matèria, el que creu el que no és. El que és és la ment espiritual, el jo superior, Déu, del qual en som una participació.

Pere Fons

FESTA DE FI DE CURS A L'ESCOLA

Demostració de Ball de Bot

Alumnes de tercer i quart amb el seu mestre, tocant les flutes

Els alumnes d'educació infantil cantant i divertint-se

Els qui començaren a aprendre anglès, cantaren una cançó

Els de setè, representant el Petit Nicolás

El curs més reduït, el de cinquè, feren un playback

ACLARIMENTS DE N'ANTONI MULET

No crec que sigui el que em vagi millor escriure una carta d'aquesta mena, però pens que un no s'ha de deixar trepitjar per uns quants que només cerquen cremar i picar la gent. I aquest cop m'han ferit a mi i a uns quants companys. Uns fets que es feren per beneficiar no sé qui -si es va fer per beneficiar algú-, i dels quals vaig esser jo el qui en vaig treure més profit, m'ha implicat sense fer-ne comptes.

Per això vull mostrar el meu agraïment a tots els qui en moments amargs m'han recolzat: rivals esportius d'anys endarrera i actuals, plantilla del club ciclista, seguidors que m'han animat i ajudat a no fer cas de rumors completament incerts: gràcies a tots!

Gràcies perquè tota aquesta gent m'ha demostrat que en el món del ciclisme és un lloc on hi tenc bons amics, els quals m'ajuden a seguir amb més il·lusió que abans.

També crec que he de donar les gràcies a tots els crítics, jutges que han dictat sentència sense saber què havia passat, desconeixent totes les declaracions que s'estaven fent a la taula dels jutges de la cursa, que curiosament per res implicaren allò que els jutges mariandos han vulgut condemnar; jutges que la majoria d'ells no foren presents al lloc dels esdeveniments, inclús, a alguns no els he vist mai en una cursa, crítics que signaren els culpables abans d'anar a cercar que havia passat, crítics que han parlat, escrit i el més greu de tot, afirmat, simples rumors incerts. Gràcies perquè m'heu demostrat qui sou.

El més trist de tot és que gent tant valenta i coratjada com aquests jutges mariandos hagin de tirar la pedra i llavors amagar la mà. Tots ells han afirmat qui-havia estat, canviant mil i una vegades la versió perquè llavors no els quadrava del tot, però han afirmat una cosa que no han vist, i desgraciadament quan han tengut la possibilitat de dir a la cara el que pensen o el que han dit darrera, l'únic que han pogut dir és que "he SENTIT..." hi ha dos sineuers que DIVEN..." per Vilafranca DIVEN...", perquè no n'hi ha hagut cap d'aquests valents que hagi pogut dir-me a la cara o la dels que volen culpar "JO HE VIST". Per al bé de tots, el manco hauríeu de donar la cara i poder dir davant els qui culpau "HAS ESTAT TU" o "HEU ESTAT VOSALTRES" i no parlar darrera, d'aquesta manera tant covarda.

No és d'estranyar que es digui que a Maria no pot anar res bé perquè sempre hi ha gent que no pot sofrir que les coses vagin bé i els intenten fer anar tortes. I més quan un, després de tres anys de no competir, de nou proves ha aconseguit sis primeres posicions, encapçala totes les classificacions complementàries del Pla, ha guanyat els

tres diumenges consecutius anteriors i més a més, és segon a la general. Però, a més a més, aquest mateix, el diumenge anterior no es vol posar primer a la general per respecte a en Pere -perquè a poc quilòmetres de la meta li duia un clar avantatge que no vol aprofitar- i no col·labora amb una escapada, no crec, pens, que necessiti recórrer a les xinxetes per poder guanyar, així com n'hi ha que ho volen fer veure, prenent rompre amistats, dividir les entitats locals, i perquè no dir-ho "PARA QUE SE SEPA" el que intenten és dividir el poble, i aquest cop la víctima ha estat, desgraciadament, el Club Ciclista.

Sempre he dit que tenc la consciència ben neta, la meva i la dels meus companys, crec que no fa falta esser molt llest per saber que en una prova d'aquesta mena el recorregut està tancat als vehicles, per tant no poden tornar endarrera, per això em deman com tots aquests que diuen que han vist tot el que han vist, com poden contestar a quin lloc hi havia les xinxetes, on va foradar en Pere?, On eren les persones que voleu culpar?, Des de quan?, Qui eren? Per què amb això i tot, us contradieu. Si ho pensen un poc veuran com no pot quadrar mai la seva versió, perquè on ells controlaven els temps dels que me precedien a la cronometrada per llavors donar-me una orientació dels millors temps, resulta que era molt després d'on va foradar en Pere, per tant no entenc que si tiraren les xinxetes abans d'anar a controlar els temps que m'havien de donar i encara faltaven més de vint ciclistes, entre els quals jo; com així només varen foradar els dos darrers? Si és que realment foradassin tots dos. Com així no els cridàreu l'atenció quan els veiéreu tirar les xinxetes? Com així no vàreu retirar les xinxetes de la carretera? O és que fóreu vosaltres els que les vàreu tirar i ara voleu culpar els altres?. No crec que se sàpiga mai qui va esser l'autor d'aquesta porcada, però crec que hi ha fets que poden demostrar qui no ha estat, encara que hi ha gent que no ho vol ni voldrà veure perquè la porcada que han feta és encara més grossa.

Antoni Mulet i Campins.

ANIMA'T!

Necessitam que col·laboris.

No estiguis empegueït i envia'ns qualsevol cosa que creguis interessant per a la gent.

Volem una revista oberta a tothom

Carrerany

DOTZÈ TORNEIG DE FUTBOL SALA A MARIA

Ha tornat a començar el futbol sala, el gran esdeveniment esportiu que com cada any, i ja en van dotze, anima l'estiu al nostre poble. Les tertúlies damunt la plaça i als cafès ja tenen tema, futbol i la gent ja té lloc on passar una estona els divendres i els dissabtes, al poliesportiu. Aquí teniu el calendari de la primera fase i al proper número ja vos informarem de la classificació, golejadors i altres fets relacionats amb el XII torneig de futbol sala que aquest any torna a organitzar la Penya Barcelonista.

GRUP A: Format pels equips TOTS FRUITS, BARRALETES, CONSTRUCCIONES JUAN CARBONELL, BAR SA PLAÇA, TALLER GUILLEM MESTRE, BAR CAN CAMAROJA i CIUTADANS.

GRUP B: Format pels equips CONSTRUCCIONES RAMON FERRER, COP DE GAS, ES CLOT PUB, BINIALI, CONSTRUCCIONES MAYOL, COP DE GAS(CONSTRUCCIONES JUAN CARBONELL) i PENYA BARCELONISTA.

CALENDARI:

1ª Jornada:

dia: hora:

- 1-7-94: 21 BARRALETES-CONST. J.CARBONELL
- 22 P.BARCELONISTA-COP DE GAS
- 2-7-94: 19 BAR SA PLAÇA-TALLER G.MESTRE
- 20 BINIALI-CONSTRUCCIONES MAYOL
- 21 BAR CAN CAMA-ROJA-CIUTADANS
- 22 COP GAS(CONST. J.CARBONELL)-ES CLOT PUB

2ª Jornada:

- 8-7-94: 21 TOTS FRUITS-BARRALETES
- 22 CONST.MAYOL-PENYA BARCELONISTA
- 9-7-94: 19 ES CLOT PUB-BINIALI
- 20 CONST.J.CARBONELL-BAR SA PLAÇA
- 21 CONST.R.FERRER-COP DE GAS(C.J.CARBONELL)
- 22 TALLER G. MESTRE-BAR CAN CAMA-ROJA

3ª Jornada:

- 15-7-94: 21 BAR CAN CAMA-ROJA-CONST.J.CARBONELL
- 22 PENYA BARCELONISTA-ES CLOT PUB
- 16-7-94: 19 COP DE GAS-CONST.MAYOL
- 20 BAR SA PLAÇA-TOTS FRUITS
- 21 CIUTADANS-TALLER GUILLEM MESTRE
- 22 BINIALI-CONST. RAMON FERRER

4ª Jornada:

- 22-7-94: 21 P. BARCELONISTA-COP DE GAS(C.J.CARBONELL)
- 22 CAN CAMA-ROJA-BARRALETES
- 23-7-94: 19 TALLER G.MESTRE-CONST.J.CARBONELL

Esportiu

- 20 COP DE GAS-CONST.R.FERRER
- 21 CIUTADANS-TOTS FRUITS
- 22 CONST.MAYOL-ES CLOT PUB

5ª Jornada:

- 29-7-94: 21 BARRALETES-BAR SA PLAÇA
- 22 CONST.R.FERRER-PENYA BARCELONISTA
- 30-7-94: 19 CONST.J.CARBONELL-CIUTADANS
- 20 ES CLOT PUB-COP DE GAS
- 21 TOTS FRUITS-BAR CAN CAMA-ROJA
- 22 COP DE GAS(CONST.J.CARBONELL)-BINIALI

6ª Jornada:

- 5-8-94: 21 TOTS FRUITS-TALLER G.MESTRE
- 22 BINIALI-PENYA BARCELONISTA
- 6-8-94: 19 COP DE GAS(CONST.J.CARBONELL)-COP DE GAS
- 20 BARRALETES-CIUTADANS
- 21 CONST.R.FERRER-CONST.MAYOL
- 22 BAR SA PLAÇA-BAR CAN CAMA-ROJA

7ª Jornada:

- 12-8-94: 21 CONST.J.CARBONELL-TOTS FRUITS
- 22 ES CLOT PUB-CONST.R.FERRER
- 13-8-94: 19 TALLER G.MESTRE-BARRALETES
- 20 COP DE GAS-BINIALI
- 21 CIUTADANS-BAR SA PLAÇA
- 22 CONST.MAYOL-COP DE GAS(CONST.J.CARBONELL)

La Llibreta més Súper

X PLA DE MALLORCA - GRAN PREMI LA CAIXA

Hem guanyat, però...hem perdut molt més

El passat divendres dia 17 de juny, a les dependències del Restaurant Es Cruce de Vilafranca es va desenvolupar el sopar i acte de cloenda del "X PLA DE DE MALLORCA - GRAN PREMI LA CAIXA" que ha patrocinat el Consell Insular de Mallorca. Un conjunt de 450 persones es congregaren, entre les quals hi assistiren el vicepresident del CIM Antoni Pascual, el conseller d'esports Andreu Riera, el batle de Maria de la Salut Rafel Oliver i els màxims responsables de "La Caixa" com a entitat patrocinadora del Gran Premi.

Un dels nostres representants, Antoni Mulet, ha estat el guanyador absolut tant a la classificació general individual com a totes les complementàries. A més, ha guanyat les etapes de Lloret, Muro, Sant Joan, Vilafranca i Sineu. Però el seu triomf s'ha vist envoltat de la gran polèmica que va provocar el llançament de "xinxetes" a Ferriol Colombram quan es disputava la sisena etapa.

Era la cronometrada individual de Vilafranca que podia decidir el guanyador absolut de la competició. Antoni Mulet va partir el quart dels darrers seguit de l'arianyer Tomeu Gomila, l'algaidí Tomeu Ballester i Ferriol Colombram. Tan sols va foradar el líder. Cap dels ciclistes que circulaven davant ell trobaren obstacles de cap tipus. Tampoc les rodes dels cotxes que seguiren als seus predecessors tobaren res. Estava clar que la foradada de Ferriol Colombram havia estat fruit d'una acció antideportiva que va aconseguir el seu objectiu ja que va deixar a Colombram sense el seu maillot groc i al Club Ciclista de Maria de la Salut sense el ciclista més destacat de la història del ciclisme social a Mallorca.

Però la història no acaba així. Aquest no ha estat més que el principi d'una forta polèmica sobre la identitat de la malintencionada persona, autora dels fets o dels seus possibles inductors. El Club Ciclista no pot acusar ningú sense la comprovació dels fets, tan sols els pot rebutjar i condemnar públicament. La majoria dels seus membres, de forma individual, han fet ja la seva valoració personal. Tot són suposicions, ningú no ha vist res. I si ho ha vist que ens ho digui, perquè molts tenim ganes de saber qui ha estat l'autor o autors dels fets per poder-li dir el que sentim i per se'n adoni del mal que ens ha fet. Feia molts anys que l'afició ciclista de la nostra localitat no havia estat tant dividida com ara. Es ben cert que hem guanyat el "Pla-94", però sabem que hem perdut molt més.

GENERAL INDIVIDUAL

1. Ant Mulet Carbonell	10.26.31
2. Pere Font Romàntic	10.26.37
3. Jaume Pou AC. Sineu	10.27.57
4. T. Gomila Rt Bananas	10.28.10
5. Gab Bauçà Pau Gomer	10.28.11
6. X Llopart AC. Sineu	10.28.16
7. Man. Fdez Carbonell	10.28.33
17 Es Bergas Carbonell	10.30.20
23 G Quetglas Carbonell	10.32.25
30 Toni Font Carbonell	10.34.09
39 T. Arbona Carbonell	10.45.39
42 A Castelló Carbonell	10.49.48

GENERAL PER EQUIPS

1. C.C. Muro - Romàntic	31.23.48
2. Agr. Cicl. de Sineu	31.24.30
3. Maria-Pret A. Carbonell	31.26.26
4. Sencelles-Pau es Gomer	31.26.49
5. Vilafranca-Can Botelles	31.32.19
6. A Poc A Poc - Algaida	31.32.36
7. Club Ciclista Sa Pobla	31.40.28
8. CC. Ariany-Rt. Bananas	32.00.39
9. Penya Cicl. Sant Joan	32.03.21
10 CC. Petra - Can Nadal	32.43.15
11 C.C. Lloret-Rt. Es Pou	33.19.21
Any 1er 2on 3er	

GENERAL DE MUNTANYA

1. Antoni Mulet Pr. Carbonell	53
2. M Angel Jaume Pau es Gomer	43
3. Xisco Llopart A. C. Sineu	30
4. Biel Bauzá Pau es Gomer	29
5. Manuel Ferndez Pr. Carbonell	24
8. Esteve Bergas Pr. Carbonell	5

GENERAL DE METES VOLANTS

1. Antoni Mulet Pr. Carbonell	18
2. Jaume Pou A. C. Sineu	14
3. Manuel Ferndez Pr. Carbonell	9
4. Biel Bauzá Pau es Gomer	7
5. Xisco Llopart A. C. Sineu	5
6. Esteve Bergas Pr. Carbonell	5
7. Gmo. Quetglas Pr. Carbonell	5

GENERAL DE REGULARITAT

1. Antoni Mulet Pr. Carbonell	16
2. Tomeu Gomila Rte. Bananas	48
3. Xisco Llopart A. C. Sineu	57
4. Manuel Ferndez Pr. Carbonell	58
5. Pere Font Romàntic	78

Club Ciclista Maria de la Salut
M.Volants Muntanya Equips Regular.

1.985 A.Mascaró Ant.Mulet M.A.Mayol	Vilafranca Mª Salut Sant Joan
1.986 M.Rosselló R.Ferriol A.Mascaró J.Camps	Petra Mª Salut Vilafranca Sineu
1.987 S.Darder J.Camps T.Arbona J.Camps MA.Mayol	Mª Salut Sineu Mª Salut Sineu S.Joan CC Petra
1.988 Man.Fdez, J.Jaume J.Gayà Fco.Morey S.Darder	Mª Salut S.Joan S.Joan S.Margta. S.Margta S.Margta
1.989 Ferriol C. G.Alonar A.Gayà Ferriol R A.Gayà	Mª Salut Petra S.Margta Mª Salut S.Margta Mª Salut
1.990 Ferriol C. A.Gayà G.Moncadas A.Gayà S.Darder Ferr.Col	Mª Salut S.Margta Muro S.Margta Mª Salut Mª Salut Mª Salut
1.991 Pere Font G.Miralles A.Perelló P.Font A.Frau APerelló	AC.Muro AC.Muro AC.Muro AC.Muro AC.Sineu AC.Muro AC.Muro
1.992 R.Mulet S.Darder A.Frau Ferriol C S.Darder S.Darder	Mª Salut Mª Salut AC Sineu Mª Salut Mª Salut MªSalut Mª Salut
1.993 Ferriol C. R.Mulet G.Bauzá Ballester R.Mulet Fer.Col	Mª Salut Mª Salut Sencelles Poc A Poc Mª Salut MªSalut Mª Salut
1.994 Ant Mulet Pere Font Jaume Pou A.Mulet A.Mulet Ant Mulet	Mª Salut AC.Muro AC.Sineu Mª Salut Mª Salut AC.Muro Mª Salut

Notícies curtes del Club Ciclista

DANIEL ESTARELLAS, GENOVARD I RETOLAZA

Quan el present número de FENT CARRERANY arribi a vosaltres, tres dels nostres ciclistes juvenils hauran participat al campionat d'Espanya de fons en carretera que se disputa el darrer cap de setmana a la localitat aragonesa de Sabiñanigo. El marier Daniel Estarellas, el sineuer Emili Genovard i l'argentí Christian Retolaza són els tres representants del Club Ciclista Maria de la Salut que hi acudeixen juntament amb Jorge García, del Club Isla de Mallorca. Així queda demostrada la qualitat dels integrants de la nostra formació juvenil.

EQUIP JUVENIL

El passat diumenge dia 19 de juny, a "Sa Voltadora" de Vilafranca es va celebrar el memorial Jordi Nicolau. L'actuació dels nostres juvenils fou destacada. A més del triomf de Daniel Estarellas tant a la puntuació com a l'eliminació, a la prova de persecució per equips juvenils, els nostres representants, Estarellas, Genovard i Moncadas aconseguiren el millor temps i la primera posició. Els ciclistes aficionats es classificaren en segona posició a la prova de persecució, superats pels representants de Bicicletes Caldentey.

VICTÒRIA MONTIEL

També fou a la carrera de Vilafranca on la magnífica corredora del nostre poble, Victòria Montiel aconseguí la primera posició en fèmines infantils. Ha arribat l'estiu i Victòria ha tornat a guanyar. Després de finalitzar el curs escolar i amb la forta temperatura és una de les ciclistes sempre candidates a la primera posició de la seva categoria. Ben segur que alguna de les seves rivals agafarà ben aviat les vacances d'estiu; quan Montiel es troba en bona forma diuen que la calor les molesta massa. Són els arguments dels qui s'anomenen deportistes i no saben reconèixer la categoria dels altres.

MANUEL FERNÁNDEZ

El ciclista de Sa Pobla, Manuel Fernández, també ha recuperat el seu millor estat de forma física. Després de les necessitats laborals de la seva professió que li impedeixen disputar el "Pla de Mallorca" en bona forma, Fernández ha recuperat el seu "cop de pedal". Ho va demostrar a Vilafranca guanyant de forma autoritària la seva cursa després de rodar en solitari molt temps.

QUETGLAS I RIPOLL

Dos dels nostres ciclistes socials aficionats, Sebastià Ripoll i Guillem Quetglas, demostraren també a Vilafranca el seu bon moment de forma. No pogueren guanyar, però sí que aconseguiren respectivament els llocs segon i tercer de la seva cursa. Foren superats pel palmèsà Bartomeu Macias.

FLORS PER A LLORENC SEGUÍ

El ciclista de Maria, Llorenç Seguí segueix sempre present a la memòria de molts dels seguidor i practicants del ciclisme tant del nostre poble com d'altres poblacions. Són molts els ciclistes que quan guanyen una cursa que, a més del trofeu, té ram de flors pel guanyador, arriben a Maria per fer arribar al seu amic Llorenç el premi dels guanyadors.

JAUME VALLÉS

El ciclista del nostre poble Jaume Vallés encara no ha pogut participar a ninguna de les curses que, fins a les hores s'han celebrades. Tot a conseqüència d'una operació que li practicaren a un peu. Afortunadament ja està recuperat i ja ha rebut l'alta mèdica per poder practicar ciclisme. Ben prest el veurem en acció i, estam segurs, al més alt del podium de cada carrera.

Jaume Vallés

CAMPIONATS DE LES BALEARS

Una de les primeres curses on podrem veure a Jaume Vallés en acció serà el campionats de les Balears. De forma conjunta amb l'Agrupació Ciclista de Sineu, el nostre Club organitza anualment els campionats autonòmics per a les categories d'alevins, infantils, fèmines, cadets i socials que patrocinen els Ajuntaments de Sineu i Maria de la Salut. Aquest any serà el diumenge dia 3 de juliol amb la pancarta de meta situada a Sineu i les curses circularan pel circuit de Sa Serra. A les nou del matí competiran els socials per completar tres voltes que suposaran 54 kilòmetres; la mateixa distància que els cadets que sortiran a les 11.15 hores. A l'entremig competiran els alevins que sortiran de Maria i arribaran a Sineu (6 Kms) i els infantils que completaran una volta a Sa Serra (18 Kms). Una reunió ciclista a la que s'atorgaran els títol de campions de les Balears d'alevins, infantils i cadets tant masculins com femenins a més de totes les categories del ciclisme social de la nostra illa. Esperam que el Batle del nostre poble, Rafel Oliver ens pugui acompanyar a l'acte de lliurament de trofeus, medalles i bandes de campions.

PUJOL I FRANCO

Dos dels nostres ciclistes, l'aficionat Antoni Pujol i el social aficionat Miquel Angel Franco, ambdós bombers professionals del Consell Insular de Mallorca, participaren el passat diumenge dia 19 de juny al campionat d'Espanya de ciclisme per a bombers, el qual es va celebrar a Burgos. Pujol va aconseguir la tercera posició que li va permetre dur a Mallorca la medalla de bronze.

RESTAURANT ES CRUCE

Com hem comentat a la pàgina anterior el sopar i cloenda del "Pla-94" es va celebrar al Restaurant Es Cruce el passat divendres dia 17 de juny. El més trist de la cloenda va arribar al final. Hi ha persones, es diuen aficionats al ciclisme, que no saben reconèixer el recolzament que algunes entitats i firmes comercials donen a l'esport de la bicicleta com és el cas de l'estableixement de Guillem Garí. Quasi setanta dels assistents, per tal de no pagar les dues mil pessetes del sopar, sortiren de la sala per la finestra o per la porta falsa. Uns fets que demostren la categoria personal dels seus protagonistes.

100 FENT CARRERANYS 100

Des de fa uns mesos venim anunciant que la nostra revista s'acosta al número 100. Aquest és un esdeveniment al qual volem donar tot el relleu que es mereix. La nostra intenció és fer un número especial de la revista el mes de novembre i acompanyar la seva sortida amb una sèrie d'actes públics dels quals vos anirem informant puntualment, però ja vos ne podem fer un avançament.

A finals de novembre, inauguració d'una exposició sobre els 100 números de FENT CARRERANY i taula rodona sobre el paper de la Premsa Forana a Mallorca. Ja dins del desembre, presentació del número 100, concert amb la Jove Orquestra Simfònica de les Illes Balears i sopar multitudinari i sonat, amb tots els col.laboradors, lectors i amics que ens vulguin acompanyar en tal esdeveniment.

Des d'ara demanam ja la vostra col.laboració per tal que el número 100 sigui vertaderament "especial": amb més pàgines, més articles, més il.lustracions...

En successius "Fent Carrerany", dedicarem la contraportada a explicar com van els preparatius, com van arribant les col.laboracions, etc. Aprofitam per demanar a totes aquelles persones que ens han fet arribar les seves col.laboracions en alguna (o moltes) ocasions, que s'animin a preparar un article per al número 100 i ens el facin arribar a la redacció com més aviat millor per evitar presses d'última hora i poder fer una feina ben feta.

100 FENT CARRERANYS 100